Конституційна «земельна правда» – помирить всіх…

Рівно рік тому **13 листопада 2019 р.** було зареєстровано в Конституційному Суді України (КСУ) подання 46 народних депутатів України (Сергій Власенко) щодо офіційного тлумачення положень статей 13 і 14 та інших норм Конституції України.

4 листопада цього року було оприлюднено проєкт рішення, який, завдячуючи відкритості редакції «**Дзеркала тижня**», суддя-доповідач КСУ, кандидат юридичних наук
Сергій Сас

показав його

.

Сьогодні (13 листопада 2020 р.) газета «Дзеркало тижня» надрукувала мою чергову статтю

«

Земельна правда і конституційна кривда

» з акцентом на сутність головних нюансів конституційної «земельної правди», яку необхідно віддзеркалити в остаточному рішенні КСУ.

Зокрема, на те, що законотворці в п. 2 ст. 78 Земельного

кодексе України, перекрутили по-шулерські конституційне права «**користування**», шляхом підміни його сутності подібними термінами « **поширюється** », начебто, за умов «…
якщо це
поширення
не порушує прав інших осіб
».

Фактично, закупоривши цей підступний трюк «**якщо інше...** », — до цього часу вищі ешелони державної влади (починаючи з 28 червня 1996 р.), та
порушуючи права інших осіб — всіх громадян України (Українського народу)
, не забезпечили прямі вимоги чинних норм КУ, зокрема
не розробили
і
не ухвалили
на вимогу ч. 2 ст. 13 КУ спеціальний Закон України « **Про право користування природними об’єктами права власності Українського народу** ».

Насправді все це має ознаки прямого злочину на найвищих щаблях влади, оскільки право

законодавчої ініціативи належить Президентові України, народним депутатам, а також Кабінетові Міністрів (ст. 93 КУ).

Як наслідок, ми — всіх українці (Український народ), які конституційно — впродовж чверть століття (з часу прийняття Конституції України) вважаємося абсолютно вільними й повноправними громадянами незалежної держави і здобули в межах визнаних кордонів абсолютне право власності на найбагатшу в Європі землю та її природні ресурси (природні об’єкти) — основне національне багатство, мали б жити — у відповідному добробуті… Непревеликий жаль, — цього не відбувається дотепер, оскільки ми продовжуємо блукати в пустелі антиконституційного політиканства, корупції, само-пожирання і гібридного земельного невігластва…

Мої науково-обґрунтовані пропозицій (також публічно розкриті в газетах: « Дзеркало тижня », « День ») щодо реальних шляхів і механізмів реформування земельних відносин та природокористування, в тому числі «Інноваційні крок» надіслані через офіс Президента України ще 12 вересня 2019 р., поки що залишилися без належного реагування.

Переконаний, що обґрунтуванні інновації у вигляді «кроків» інституційного забезпечення звершення земельної реформи в Україні як нової парадигми — з позиції національних інтересів — усіх громадян України, в тому числі й селян, доповнюють і підсилюють лише правильні (на моє переконання) напрацювання влади в цій царині, та мають передувати будь-яким цивільно-правовим земельним процесам.

Звичайно, остаточне рішення — за суддями в нарадчій кімнаті КСУ.

Щоб достукатися – до суддів КСУ – також, на шпальтах газети центральних органів виконавчої влади «Урядовий кур'єр» було
(24 вересня 2020 р.)

надруковано мою аргументовану статтю
:
Конституційна правда лікує земельні рани